

РЕШЕНИЕ

№ 638

гр. София, 04.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 28.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **12550** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.13, ал.6 от Закона за социалното подпомагане вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба от М. Г. Т. срещу Заповед № ЗСП/Д-С-М/765/05.09.2019г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., потвърдена с Решение №22-РД06-0219/08.10.2019 г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С.- град. С доводи за материална незаконосъобразност на акта моли същият да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят лично поддържа жалбата на сочените основания.

Ответникът Директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – М. чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление-декларация вх. № ЗСП-/Д-С-М/765 от 19.08.2019 г. М. Г. Т. е поискала да ѝ бъде отпусната целева помощ за отопление с топлоенергия за обитаваното от нея жилище – гарсонiera, находяща се в [населено място], ж.к „М.-3“, блок 328, вход 7, 6 етаж, ап. №22 /л. 25-28/.

Представен е нотариален акт за дарение на недвижим имот, от който е видно, че на 11.04.2019г. жалбоподателката е дарила на племенницата си Л. К. В. собствения си недвижим имот, а именно апартамент № 22, находящ се в [населено място], СО, район „М.“, ж.к „М.-3“, блок 328, във вход 7, на 6 етаж, със застроена площ от 46.18 кв.м,

като дарителката М. Г. Т. си запазва правото на ползване върху дарения имот пожизнено и безвъзмездно. Данъчната оценка на дарения недвижим имот е 22 030.10 лева. /л.8/

На 05.09.2019г. е изготвен социален доклад от социален работник при Дирекция „Социално подпомагане“ – М. /л. 20-21/. В доклада е направена оценка на семейното, здравословното и материалното състояние на молителя и е направено предложение за отказ на социалната помощ, тъй като не отговаря на условията на чл.10, ал.1, т.6а и чл.10, ал.12, т.2 от ППЗСП – стойността на извършеното дарение надвишава 60-кратния размер на гарантирания минимален доход /ГМД/.

Издадена е атакуваната заповед № ЗСП/Д-С-М/765/05.09.2019г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М. /л. 15/, с която на основание чл.13, ал.2 от ЗСП, чл.4, ал.4 и чл.3, ал.3 от Наредба № РД-07-5/2008г./изм. и доп., ДВ., бр.51 от 28.06.2019г./ и Заповед № РД-01-480 от 10.07.2019г. на министъра на труда и социалната политика, въз основа на подадено заявление-декларация с вх. № ЗСП-/Д-С-М/765 от 19.08.2019 г. и изготвен социален доклад, на М. Г. Т. е отказана целева помощ за отопление с топлоенергия за отоплителен сезон 2019/2020г. Административният орган се е мотивирал, че не е изпълнено допълнително условие на чл.10, ал.1, т.6а от ППЗСП – лицето е прехвърлило чрез договор за дарение собствеността върху жилищен, вилен имот и/или идеални части върху тях през последните 5 години и не попада в обхвата на случаите по чл.10, ал.12, т.1 или т.2 от ППЗСП - прехвърляне чрез договор за дарение собствеността върху жилищен, вилен имот и/или идеални части върху тях през последните 5 години/ Не отговаря на условията на чл.10, ал.12, т.2 от ППЗСП– стойността на извършеното дарение надвишава 60-кратния размер на ГМД.

При административното обжалване, е постановено Решение №22-РД06-0219/08.10.2019 г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане - С. град, с което е потвърдена заповед № ЗСП/Д-С-М/765/05.09.2019г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М. по сходни съображения. Изтъкнато е, че съгласно чл.10, ал.1, т.6а от ППЗСП месечна помощ, в това число и целева помощ за отопление се отпуска при условие, че лицата и семействата не са прехвърляли чрез договор за дарение собствеността върху жилищен, вилен, селскостопански или горски имот и/или идеални части върху тях през последните 5 години, както и че жалбоподателката не попада в нито една от хипотезите на изключение на тази забрана по чл.10, ал.12, т.1 или т.2 от ППЗСП.

Въз основа на тази фактическа обстановка, от правна страна съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, което има правен интерес да обжалва и оспорването му е насочено срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗСП – Директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – М..

При издаването на заповедта не са допуснати нарушения на изискването за форма, обуславящи извод за незаконосъобразност на това основание : актът съдържа задължителните реквизити по чл. 59 от АПК. При издаване на процесната заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Административният акт е постановен в съответствие с материалния закон.

В глава III от ЗСП, озаглавена „Социални помощи“ се уреждат обществените отношения, свързани с отпускането на социални помощи. Съгласно чл.12, ал.4 от ЗСП условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи се уреждат с правилника за прилагане на този закон с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика.

Условията и редът за отпускане на целева помощ за отопление се регламентира в Наредба № РД-07-5/16.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, издадена от министъра на труда и социалната политика. Съгласно чл.2, ал.1 от Наредба № РД-07-5/16.05.2008г., право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението- декларация е по- нисък или равен от диференцирания доход за отопление /ДДО/ и отговарят на условията на чл.10 и чл.11 от ППЗСП.

Съгласно чл.10, ал.1, т.6а от ППЗСП месечна помощ, в това число и целева помощ за отопление се отпуска при условие, че лицата и семействата не са прехвърляли чрез договор за дарение собствеността върху жилищен, вилен, селскостопански или горски имот и/или идеални части върху тях през последните 5 години.

Според чл.10, ал.12 от ППЗСП разпоредбата на ал. 1, т. 6 и т. 6а не се прилага в случаите, когато:

1. в семейството има лице/лица с трайни увреждания и сделката е извършена с цел смяна на жилището с оглед осигуряване на достъпна жизнена среда за лицето/лицата с увреждания;
2. общата стойност на сделките не надвишава 60-кратния размер на гарантирания минимален доход за съответния период.

Видно от представения нотариален акт за дарение на недвижим имот, на 11.04.2019г. жалбоподателката е дарила на племенницата си Л. К. В. единственото си жилище. Сделката е извършена през последните 5 години, а материалният ѝ интерес възлиза на 22 030.10 лева. Безспорно е, че Т. е запазила правото на ползване на апартамента и живее в него, като именно за него претендира да ѝ бъде отпусната целева помощ за отопление. Независимо, че жалбоподателката е лице с трайно увреждане, извършеното дарение не попада в хипотезата на изключението по чл.10, ал.12, т.1 от ППЗСП - в семейството има лице/лица с трайни увреждания и сделката е извършена с цел смяна на жилището с оглед осигуряване на достъпна жизнена среда за лицето/лицата с увреждания. Това е така, защото в случая договорът за дарение изобщо не води до смяна на жилището на жалбоподателката, още по-малко е налице изискваната цел - смяна на жилището с оглед осигуряване на достъпна жизнена среда за лицето с увреждания.

Съдът напълно споделя извода на административния орган, че извършената нотариална сделка за дарение на недвижим имот от Т. не попада и в изключението на чл.10, ал.12, т.2 от ППЗСП - общата стойност на сделките не надвишава 60-кратния размер на гарантирания минимален доход за съответния период. Съгласно

постановление на Министерски съвет № 305/19.12.2017г. гарантираният минимален доход е в размер на 75 лева. 60-кратния размер на гарантирания минимален доход възлиза на 4500 лева, а данъчната оценка на дарения от Т. недвижим имот е 22 030.10 лева. Следователно материалният интерес на сделката многократно надвишава 60-кратния размер на гарантирания минимален доход.

Предвид гореизложеното, не са налице положителни предпоставки за отпускане на претендираната целева помощ за отопление с топлоенергия. Ето защо, съдът приема че оспорването на заповедта е неоснователно и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Г. Т. срещу Заповед № ЗСП/Д-С-М/765/05.09.2019г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., потвърдена с Решение №22-РД06-0219/08.10.2019 г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С.- град.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: